

**Усли, Съръ Фредерикъ Артуръ Горъ Баронетъ** — Ouseley, Sir Frederick Arthur Gore Baronet — английски пианист, органист, компонист и теоретик, род. 12 авг. 1825 въ Лондонъ, умр. 6 апр. 1889 въ Хирфордъ, бакалавъръ и докторъ на музиката отъ Оксфордския университетъ; професоръ и прецен-торъ на Дома въ Оксфордъ. Композициитъ му сж: 2 триа, 2 струнни квартета, единъ клавирквартетъ, единъ струненъ секстетъ; сонати и ноктюрни за пиано, прелюдии, фуги и др. нѣща за органъ, две оратории „Свети Поликарпъ“ и „Хагаръ“, много църковна музика (антеми, сървиси и др.) — най-значителна частъ отъ неговото творчество; нѣколко тетради хорови пѣсни, подъ името „Радости“, пѣсни съ съпроводъ на пиано. Теоретични трудове: „Хармония“ (1863), „Контрапунктъ, канонъ и fuga“ (1868), „Формознание и обща композиция“ (1875). У. е билъ сътрудникъ на музикалния лексиконъ на Гровъ.

**Успоредни квинти и октави** — (гл. Паралелни квинти и октави).

**Утини, Франческо Антонио Бартоломео** — Uttini, Francesco Antonio Bartolommeo — компонистъ, род. 1723 въ Болоня, умр. 25 окт.

1795 въ Стокхолмъ, където е билъ придворенъ капелмайсторъ, авторъ на първитъ шведски опери „Theiis och Peleus“ (1773) и „Aline“ (1776), както още 13 французски и италиански опери.

**Утрена** — въ източно-православната църква — богослужение за отблагдаряване Богу за изтеклата нощъ, и молба за даруване настъпващия день, състояща се отъ 4 части; въ първата частъ влизатъ: 2 псалма (19-ти и 20-ти) и 2 тропара („Спаси, Господи, люди Твоя“... и Вознесейся на кръстъ волею“); въ втората частъ влизатъ: шестопсалмието (гл. т.) и катизмитъ (гл. т.); въ третата частъ влиза канона (гл. т.), и въ четвъртата — хвалебнитъ псалми 148-ти, 149-ти и 150-ти, стихирѣ, великото славословие, сугуба и просителна ектении.

**Утъ, ut** — име на тона до (с) — първата степенъ на основната тонова стълба.

**Учелини, Марко** — Uccellini, Marco — значителенъ инструменталенъ компонистъ отъ втората половина на XVII в., писалъ: симфонии, концерти, арии, канцони, 5 книги сонати — съ значителна ценностъ, а също и 2 опери.

## Ф.

**Ф.—Ефъ** — име на шестия тонъ — по старото буквено наименование, и на четвъртия на основната тонова стълба — по сегашното. 1) Една отъ буквитъ, която е била поставяна като ключъ на нотнитъ линии. Линията **f** е била отбелязвана съ червена боя. Въ Старитъ партитури ключътъ **фа** се е употребявалъ на трета, четвърта (както сега) и на пета линия. 2) **f** — съкращение за forte; **ff** — съкращение за fortissimo.

**Фа—fa** — име на четвъртия тонъ на основната тонова стълба.

**Фабержъ, Хайнрихъ** — Faber, Heinrich — музикаленъ писателъ отъ XVI в., авторъ на „Compendiolum musicae pro incipientibus“ (1548), преводътъ на което (отъ Кристофъ Ридъ) е преработенъ отъ Ад. Гумпелцхаймеръ, и което представя отъ

себе си едно извлѣчение отъ голѣмото негово съчинение „Ad musicam praticam introductio“ (1550).

**Фаваръ, Шарлъ Симонъ** — Favart, Charles Simon — французски либретистъ, род. 13 ноем. 1710 въ Парижъ, умр. 18 май 1792 с. т., авторъ на голѣмъ брой либрета, които сж отъ значение за развитието на истинската французска комическа опера. Неговата съпруга и близка сътрудница **Мария Жустенъ Ф.** е била една даровита актриса и пѣвица, род. 15 юни 1727 въ Авиньонъ, умр. 22 апр. 1772 въ Парижъ, и е изпѣвявала главнитъ партии въ творбитъ на своя мжжъ. Подъ надсловъ „Théâtre de M. Favart“, сж излѣзли (1763—77) 10 тома отъ произведенията на Ф. „Комическата опера“ (сградата) въ Парижъ наричатъ още „Salle Favart“.